

A disciplinam ostentat. Et ut alia dissimilem, Romæ in Area Lateranensi leones duo sunt nigri lapidis ante æneam M. Aurelii statuam positi, qui dubio procul fontibus inferuebant. Indicio sunt ora perterebrata in adaperto rictu, & infernè foramina in guttur vlsq; immissa, & inter pedes pro pectore canaliculus excipiundæ aquæ, dimittundæq; intercauatus. Tale aliquid obseruauit in agro Brixiiano extra portam Orietalem ad secundum lapidem, vbi iuxta viam, quæ tota magnis aquarum riuis atque diuortiis instructa est, leo marmoreus antiquissimi operis, vtris instar inflatus, rictum eodem modo ad aquarum effluvium patefaciebat. Sed neque in iis tatum quæ ad aquam euomendam pertinent, leonum effigies apponi consueuerūt, verum etiā propterea quod leo, cœlestis ille inquā, aperire clauderēque videtur aquarū cataractas. Atque in hæc usque tempora nunquam antiquata est veterum consuetudo, vt ostiorum clausuræ, claves, annulique forib. affixi leoninis rictibus ornētur, quod apud AEgyptios fatitari solitum ait Theon in Arati commentariis: quamvis quod ad ostia pertinet, ad eam, qua de superiori dictum est, custodiam potius respicere, quam ad aquarum fluctus, crediderim. Illud non omittam quod Horus Apollo tradit, in supplicationibus pluuias exposcentibus plerisque in locis leonum ora vino proliui fuisse morem. Sed aduertendum est vulgatos Hori codices hoc loco de prauatos esse.

SEMEL TANTVM ENIXA.

CVm verò persuasum haberent AEgyptij, leænas semel tantum in vita pare, id quod cū Herodoto plerique alii prodidere: mulierē itidē quæ vnius tantum filij mater fuisset, per leænam sculptā significare consuerunt. Est in hanc sententiam AEsopi fabula veteribus scriptoribus approbata. Cùm vulpes læna fœcunditatem suam obiiceret in generositatis cōmendationem: illam verò incesseret, quod & semel in vita, & vnu tantum pareret: leænam respondisse, se quidem semel & vnum párere, sed eum leonem. Huius raritatis causam pleriq; reddere commenti sunt, eámque potissimum adiuuenere, quod catuli in vtero iam vnguibus obortis matricem discindant, edique partū, ea vnguum acie in eni-xu lacerata: vel quod vna cum primo partu locos amittat, quam deliram esse fabulā Aristoteles asseuerat, eásque vel quinques vita parere, quod explorauerit in terra Syria, demōstrat. Primū enim quinque, ac per annos singulos uno sub inde pauciores, donec ad vnicum, & mox ad sterilitatem declinauerint, in qua reliquum vitæ spatium degant. Alias magna ex parte geminos, quod per longam annorum seriem Florentiae experimento compertū est: sed cùm plurimū sex, nōnunquam etiam vnum. Philostratus affirmari ait à rerum peritis, ter eas tota vita parere: primō quidem treis, mox duos, inde vnu: visam tamen aliquando leænam quæ octo vtero gestarit. Sed enim quam Philosophi rationem raritatis huiusc in pariundo conati sunt inuenire, Basilius Magnus ad prouidentiam Dei refert, cuius imperio factū sit, vt animalium ea quæ facile capi possēt, lōgē effent cæteris fœcūdiora: quo circa tam lepores, quam dame, quam etiam oues, ferè saepius & geminos plurēsque pariūt fœtus, ne genus deficiat iis, quæ sanguine gaudēt carniuoræque sunt. At ea quibus pro cibatu cætera sunt, certum est longè minus fœcunda esse: quapropter ait, Leonis vix vnius Leæna mater euadit, quæ quidem raritas pariundi, cùm non alij animalium generi certius contingat, meritò AEgyptij, quod in pluribus accidit obseruantes, semeli-param per Leænæ hieroglyphicum ostendebant.

Æsopifab.
bella.